

4. Det paa Budgetforslaget for 1886—87 under Post D. 1., „Embedsmænd under Administrationen“, til Erstatning til den Kongelige Kasserer for Tjelttællinger og Tab ved undervægtige Mønter opførte Beløb af § 200 nægtedes.

Ved indtraadt Vakance i det Kongelige Kassererembede paa St. Thomas, der havde været lønnet med § 2,000, blev dette Embede ikke genbesat, men dets Forretninger fra 1ste April 1882 forenede med Toldintendantembedet, hvis Indehaver ved tidligere Afstale havde erklæret sig villig til at overtage Forretningerne uden andet Vederlag end en Godtgørelse af § 200 aarlig „for Tjelttællinger“ m. m., hvilken Godtgørelse ogsaa blev bevilget paa Budgetterne for 1882—83 og følgende Aar. Da det under disse Forudsætninger ikke var gørligt at inddrage Beløbet, saa længe den samme Mand varetog Kassererembedet, vilde en Inddragelse af Beløbet i Stedet for at være en Besparelse, tværtimod medføre en Udgiftsforøgelse, idet Embedet, naar Forudsætningen for Toldintendantens Varetagelse heraf bortfaldd, ikke paa lang Tid nær kunde ventes bestridt for et Beløb af § 200.

5. Det paa samme Budgetforslag under Post D. 9., „Gader og offentlige Veje“ til Udgifter til Landevejenes Reparation opførte Beløb af § 900 nægtedes.

Allerede før Kolonialloven traadte i Kraft, var det Regel, at det offentlige har en Del af Udgifterne ved Vejenes Vedligeholdelse, og der har da ogsaa altid paa Budgettet været optaget Bidrag hertil. — Om en Inddragelse af denne Post kunde der saaledes ikke være Tale. Siden 1886—87 har der gennemsnitlig været forbrugt ca. § 800 aarlig, og paa Budgettet for indbeværende Aar er kun søgt § 600. Bidragets Størrelse vil naturligvis derimod være variabelt til de forskellige Tider.

6. Det paa Budgetforslaget for 1887—88 under Post D. 2., „Rets- og Politivæsenet“, til Hestehold for Politiasistenten opførte Beløb af § 200 udstemtes, altsaa en foreslaaet Besparelse af § 200

Beløbet, der i øvrigt var tilfiktet Politiasistenten ved hans Ansættelse i Genhold til tidligere Bevilling, maa imidlertid anses for ganske nødvendigt, da Tjenesten i Landdistriktet ikke kan varetages tilberørlig, naar Politiasistenten ikke er bereden, og dette ikke kan opnaas for en ringere Udgift.

Til foranstaaende af Kolonialraadet succesfuldt i Maren 1883 til 1887 vedtagne Forslag til Besparelser til samlet Beløb af § 3,150 aarlig, hvilke Regeringen af de foranførte Grunde ikke har været i Stand til at tiltræde, kommer endnu en Besparelse af § 900 een Gang for alle, som Kolonialraadet vilde bevirke ved at foreslaa et Tillægsbevillingsforslag til Budgettet for 1887—88, hvorved en saadan Sum søgtes bevilget til Bygningen ved St. Thomas Kommunehospital af 3 nye Celler for sindsyge.

Da Hospitalets Celler til sindsyge som Regel ikke vare tilstrækkelige, saa at endog Fængselsceller jævnlig maatte tages i Brug til Patienter, og den hidtil i Nødstilfælde benyttede Udvej at overføre sindsyge Patienter til Hospitalet ved Christianssted paa St. Croix ikke længere kunde benyttes, da dette Hospital selv havde Brug for alle sine Lokaler, maatte det anses for en uafviselig Pligt for det offentlige at skaffe den fornødne Plads til de fattige sindsyge; da Kolonialraadet imidlertid nægtede sin Medvirkning til Fremme af Forslaget i den forelagte — efter Omstændighederne mindst bekvemste — Form, ansaa Ministeriet det for sin Pligt i Genhold til Koloniallovens § 62 at søge Allerhøjeste Resolution for at afholde den nævnte Udgift.